

der har været oppe paa Talerstolen før mig, har givet: Det er en almindelig Nedsæringsproces, vi nødvendigvis maa ind i, for at hele den Overbelastning af offentlige Byrder, som vi har i dette Øjeblik her i Landet, kan blive ryddet til Side. Jeg er ogsaa aldeles overbevist om, at der staar en saa stærk og kraftig offentlig Mening bagved de forskellige Forslag, som her er kommet frem, at jeg tror, det vil bidrage til, at disse vore Forslag kan gennemføres.

Det har været nødvendigt, naar man skulde naa til de store Summer, som er nævnt af Statsministeren, ogsaa paa Krigs- og Marineministeriets Budgetter at foretage en kritisk Undersøgelse med Nedgang i Udgifterne for Øje, og en saadan er foretaget. For det første stilles der altsaa Forslag om at nedsætte Bevillingen ifølge Loven af 1923 fra 3 Mill. Kr. til 1 Mill. Kr., men der er foretaget en kritisk Undersøgelse af hele Forsvarsbudgettet, baade Krigs- og Marineministeriets Budgetter.

Nu maa jeg imidlertid have Lov til at gøre opmærksom paa, hvad der skete i 1922 — jeg skal ikke dvæle ret længe derved. Da var vi jo inde i en Tidsperiode, da man med Hensyn til en hel Række civile Institutioner gik til at udvide Rammerne. Det medførte forøgede Udgifter. For de militære Budgetters Vedkommende gik man den modsatte Vej og foretog ved Ordningen af 1922 en Indsnævring af Rammerne og en Nedsættelse af de militære Udgifter. Jeg skal ikke dvæle længe ved Ordningen af 1922, men kun genkalde i Erindringen, fordi Hukommelsen jo kan være noget kort hos ærede Medlemmer — naturligvis er der ogsaa Grænser for, hvor mange Tal vi kan gaa rundt med, der er jo stadig nye, som bliver optaget, efterhaanden som Tiden gaar —, et Par enkelte Tal, der tydeligt illustrerer, hvad der egentlig skete i 1922. Der er nemlig sagt saa uhyre meget urigtigt og usandt om den Ordning, vi fik i 1922. Man har fra flere Hold villet benægte, at der overhovedet da foregik en væsentlig Nedsættelse af de militære Byrder. Det, der er sket siden 1922, er bl. a., at Halvdelen af de faste Tjenestemænd efterhaanden er blevet afskediget. Se, hvis det havde været i en civil Administration, vilde det have vakt Opsigt, saa det foreslaar noget. Det er i Virkeligheden det, der er sket med Hensyn til Liniebefalingstjenestemændene indenfor Hær og Flaade, at deres Antal er blevet halveret i de Aar, der er gaaet. Og med Hensyn til de personelle Byrder

var Forholdet jo det, at man gik ned med Tjenestedagenes Antal med ca. 33 pCt.

Jeg mener, at vi maa have i Erindring, at der altsaa blev foretaget en Nedsæring af de militære Budgetter allerede i 1922. Lad mig blot nævne et Par enkelte Tal. Naar man slaar op i Statsregnskabet for 1921—22, da vi endnu levede under den gamle Ordning, Ordningen af 1909, viser det sig, at de militære Udgifter var 64,22 Mill. Kr. Efter at vi har faaet den nye Ordning af 1922 gennemført, viser det sig ifølge Statsregnskabet for 1923—24, at vi er kommet ned paa 49,33 Mill. Kr. Der er altsaa her foregaaet en Nedgang i de militære Udgifter ved at gaa over fra det gamle til det nye System paa ca. 15 Mill. Kr. Og hvis de Forslag, som nu stilles, dels det, jeg her forelægger for det høje Folketing, dels Forslag, som bliver afsendt en af de nærmeste Dage til Finansudvalget, vedtages, og man tager Hensyn til, hvad Lønningsrevisionen vil betyde for de militære Budgetter, hvis, som sagt, alle vore Forslag vedtages, saa kommer vi ned paa et Budget paa ca. 38 Mill. Kr. Man vil altsaa se, at vi har en kraftigt nedadgaaende Linie fra 1921—22 indtil nu: i 1921—22 ca. 64 Mill. Kr., i 1923—24 ca. 49 Mill. Kr., efter de Forslag, vi stiller her, ca. 38 Mill. Kr. Det er altsaa den finansielle Ramme, som der bliver Tale om i det kommende Finansaar. Lovforslaget her vedrørende en Ændring i Loven af 1923 andrager altsaa 2 Mill. Kr., de Forslag, jeg sender til Finansudvalget, andrager en Besparelse i Forhold til indeværende Aars Finansbudget paa ca. 3 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr., og vi naar altsaa derved til 5 $\frac{3}{4}$ Mill. Kr. Nedgangen i Lønningsbudgettet for de militære Ministeriers Vedkommende vil, hvis vore Forslag vedtages, andrage mindst 1 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr., saa at man altsaa her kommer til en Nedgang paa ca. 7 $\frac{1}{4}$ eller 7 $\frac{1}{2}$ Mill. Kr. — i indeværende Finansaar er disse Budgetter paa ca. 45 Mill. Kr.

Vi stiller ikke Forslag om andre Ændringer end denne Ændring i Loven af 1923. Vi stiller ikke Forslag om at ændre Forsvarslovene af 1922, men vi har altsaa gennemgaaet alle Konti kritisk, og de er alle sat saa langt ned, som det overhovedet har været muligt. Jeg skal eksempelvis nævne, at med Hensyn til Genindkaldelser gaar man den Vej at indkalde, som Hærløven forudsætter, to Aargange, men det er ganske vist to Aargange, der tilsammen kun tæller ca. 6.000 Mand, og det er egentlig kun ca. Halvdelen af det, der normalt skulde genindkaldes til Efteraarsmanøvrer.